

Tema 3. Vi höjer oss en smula

FAKTABLAD L5. Klapperfält

Klapperfält bildas när vågor och bränningar sköljer ur sand och grus ur moränmaterialet som inlandsisen har avsatt. Kvar blir ett fält med stenar som av vågornas rörelser nöts mot varandra och på så sätt får sin runda form.

Så uppstod det som i dag är våra klapperfält. Dessa klapperfält, eller djävulsåkrar som de ibland kallas, är allmänna i både Kvarken och Höga Kusten. Stenmaterialets ursprung är skiftande. Här finns alla möjliga bergarter, eftersom många stenar följde lång väg med inlandsisen. Stenarna i olika färger tillsammans med den gröna kartlaven gör fälten brokigt färggranna.

Klapperfält kallas också ibland för fornstränder. Av det namnet förstår man att de en gång i tiden befunnit sig vid havsnivån, men av landhöjningen flyttats långt från dagens stränder.

I Kvarkenområdet ligger klapperfälten vanligen på 10-12 meters höjd, på de högsta ställena i landskapet där de en gång varit utsatta för vågornas krafter.

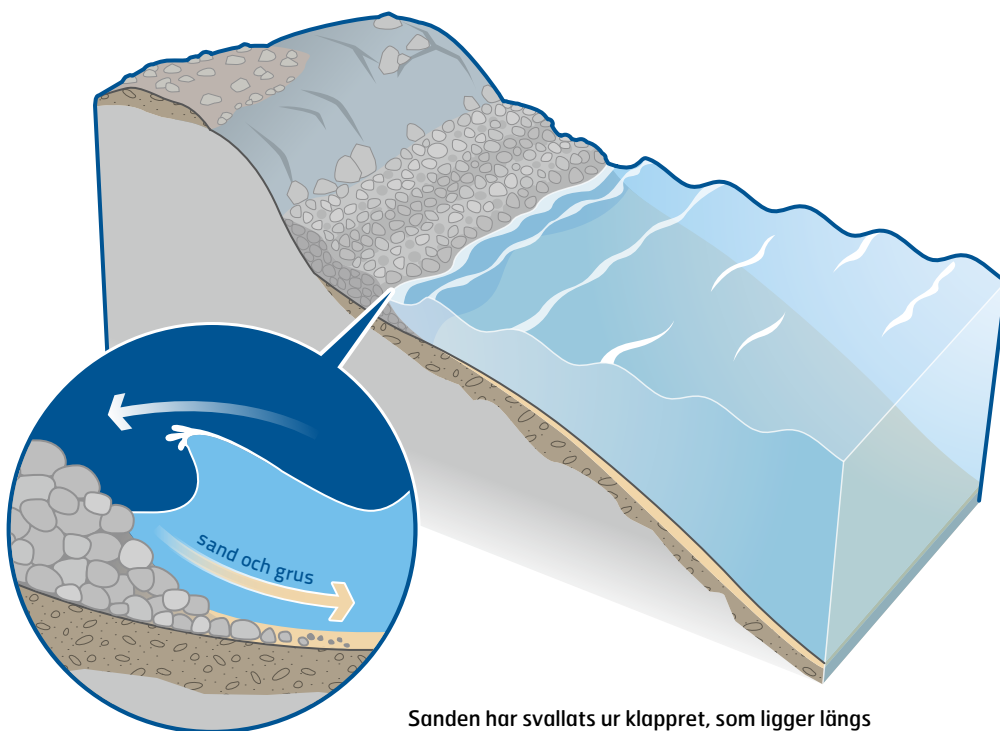
I Höga Kusten kan man hitta klapperfält vid den nuvarande havsstranden, till exempel vid Norrfällsviken, och ända upp på 260 meter över havet på berget Högklinten i Nordingrå. Högklinten är det högst belägna klapperfältet i världen och Bådamalen i Norrfällsviken är världens största klapperfält som bildats under de senaste 3 000 åren.

Se illustration på nästa sida >

Foto: Patricia Rodas / Dragos Alexandrescu.

Klapperfältens runda stenar har fått sin form då de under lång tid har slipats mot varandra av bränningar och is.

Sanden har svallats ur klappret, som ligger längs strandlinjen. Klapperfält finns på platser som varit eller är utsatta för vågornas kraft.

Rotsidan, Höga Kusten

Foto: Patricia Rodas / Dragos Alexandrescu.